

[Baunsgaard.]

der ikke skal sætte sig en fejlagtig opfattelse fast af, hvad der rent faktisk er sket i denne sag, nødvendigvis må gøre opmærksom på, at denne manglende forhandlingsvilje kan det ærede medlem ikke placere alene hos regeringspartierne. Er det rent faktiske i sagen ikke, at den eneste mulighed for at komme i forhandling med oppositionen var, at man forhandlede på oppositionens grundlag?

Kan det virkelig være det ærede medlems mening med de bebrejdelser, det ærede medlem rettede mod mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Kirkegaard? Når regeringspartierne fremkommer med forslag, der nøjagtigt bygger på det grundlag, som det radikale venstre fremsatte i sit skatteprogram forud for valget, tror man da virkelig, at forhandlingen kunne indledes alene på grundlag af det, oppositionen mener, og som jo principielt er afgørende forskelligt fra det, vi mener?

Denne sag er ikke taget af dagsordenen, siger det ærede medlem. Nej, jeg kender også venstre og det ærede medlem så godt, at jeg ved, at det vil man ikke lade den blive. Denne sag vil ikke blive taget af dagsordenen; det er derfor, det ærede medlem og hans parti undlader at stemme; man ønsker at rumle videre med denne sag. Jeg er tilfreds med, at denne sag bliver stående på dagsordenen, jeg ville være glad ved, at den gjorde det, hvis man kunne få den sat på dagsordenen på en ærlig og oprigtig måde, så diskussionen kunne komme til at dreje sig om det princip, oppositionen rent faktisk har gjort sig til talsmand for: at alle faste skatter skal væk. Man vil ikke høre tale om nogen skat på jord, man vil overhovedet ikke gå ind på den tankegang, at det ikke vil være rimeligt at give en så stor skattelettelse med de enorme fordele, det ville betyde for den del af landbruget, der rent faktisk er bedst kørende, nemlig de største brug. Hvis vi kan komme til at diskutere de principper, er jeg glad, og så vil jeg være meget glad for at mødes med det ærede medlem ved næste korsvej. Der vil være adskillige, der så får øjnene op for, hvad der hidtil har været grundlaget for venstres og for det ærede medlems agitation. Der er adskillige, der på den

måde vil få øjene op for hulheden i den, og der er adskillige, der vil få øjene op for, hvor vildført de har været af venstre og det ærede medlem i denne sag.

Når man nu ser på lovforslagene, som de foreligger i dag, hvad er det så, der rent faktisk sker? Det synes jeg også skal slås fast. Der sker for det første det, hvis dette vedtages, at alle bygningskatter ophæves gennem en fiksering på det nuværende grundlag og en afvikling i løbet af 28 år. Der sker videre det, at man sikrer kommunernes ret til at ligne med en del på grundskatterne, hvad der betyder en beskyttelse af det kommunale selvstyre mod tilfældige overgreb fra amtsrådenes side. Jeg tror, at adskillige, ikke mindst med 1958 i erindring, vil være meget glade for, at dette kommer med. Desuden sker der det, som er så principielt rigtigt, at kommunens direkte andel af udgift til folkepensionen, hvor folkettinget og folkettinget alene har indflydelse på, hvad og hvornår og hvor meget der skal betales, overføres til staten. Endelig betyder det, jeg her har nævnt, at der er skabt mulighed for en betydelig lettelse for alle skatteydere, der hidtil har betalt amtskommunal skat, og for nogen lettelse derudover i de kommunale skatter. Gjort op i tal vil det formodentlig betyde, at staten gennem dette giver en samlet lettelse til disse skatteydere på omkring 90 mill. kr. Det er det, der er det egentlige indhold i disse forslag; det er det, der bliver stående, og det er, når alt kommer til alt, det, sagen drejer sig om.

Jeg ville, når man ønsker at fortsætte diskussionen på det hidtidige usaglige grundlag, være tilfreds med at være alene i regeringspartierne om at tage ansvaret for denne lovgivning. Jeg tror, det vil gå op for adskillige, om ikke før, så når man ser de fremtidige skattebilletter, at der er sket en skattelettelse hér, hvor en skattelettelse bør begynde, hvor den har været tiltrængt, at der er skabt en rimelig og retsindig linje i den faste beskatning fremover.

Aksel Larsen: Jeg beklager, at vort partis ordfører, det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen, ikke kan være til stede på grund af bortrejse. Jeg skal i hans sted